

Universitätsbibliothek Wuppertal

Philostrati Lemnii Opera Qvae Exstant

Philostratus, Flavius

Parisiis, 1608

Recensio, censura et excerpta Philostrati ex Photio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1533)

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ, ΕΚ ΤΩΝ
ΤΗΣ ΦΩΤΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

RECENSIO, CENSURA ET EXCERPTA
PHILOSTRATI E LIB. VIII. DE VITA APOLLONII
Tyanei, Ex Photio.

Interprete AND. SCHOTO ANTYERP. de societate IESV.

Α ΝΕΓΝΩΣΘΗ Φιλοστράτου Τυαίου εἰς τὸν τῷ Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυμαίῳ βίον· λόγος ὅκετ' ἔστι ὃ πλὴν φέρει τὴν ἑρμηνείαν, ὅτι καὶ ἡ ἀφοριστικὴ, καὶ βρυῶν γλυκύτης, ἔχει τὰς ἀρχαῖμας καὶ τὴν κριτικὴν ἀρετὴν τῆς ἀστυχίας καὶ τῆς ἀπολλωνίου πρὸς τὴν Ἰνδοίαν (οὐκ ἐκλείει καὶ Βραχμῶνας) ἀπειρῶν, ἃς ὡν καὶ πλείστα τῆς πρὸ ἀπείρας σοφίας ἐκμαθεῖν καὶ πρὸς τοὺς Αἰθίοπων ἑρμῶν, οὐ καὶ γυμνοῖς ὀνομαζέσθαι, ὅτι καὶ γυμνοὶ τὸν βίον ὄλον ἄλλοι μὴ δὲ τῷ ἀέρος ἀρχαίου τοῦ αἵματος εἰς ἀεὶ ἰσχυρῶν ἐλθεῖν. πολλὰ δὲ φησὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἃ ἐν τῇ Αἰθιοπία ἑρμῶν πρὸς ἑαίν. ὅτι τὸ φησὶ πρὸς ἀκρίβεια οἰκιστῶν ἡλίου, μάλιστα εἰς τὴν διάνοιαν ὄξει καὶ καθαροῖ καὶ ὅτι καὶ χρόνῳ πρὸς ἑαίν. τὰ μὲν τοῖς Ἀπολλωνίῳ οὐδὲν ὅλος φησὶ τελεσθῆναι, οἷα * ὁ μυθώδης αὐτῆς γράσσεται λόγος· Φιλοσοφῶν δὲ πᾶσα καὶ ἑκαστὴ βίον ἀποσεμνωμένη αὐτὸν βιοῦντα, αἰτε καὶ Πυθαγορείαν ὀπίσθεν ἡμῶν φιλοσοφίαν, ἔντε ἤθεσι καὶ ἐν δόγμασι. τὸν ὃ θάνατον αὐτῆς ἀδελφῶν τε καὶ πολλοῖς ἀφρονούμῳ λέγει γνέσθαι. αὐτῆς ἐκείνου τῆς ἀστυχίας καὶ γδ καὶ ζῆλον * ὅτι λέγει, ὡς δὲ τὸν ἑρμῶν τοὺς πολλοὺς λατῶντα βιάσθαι. εἰ δὲ μὴ, καὶ γὰρ τοῦ ἀποβιάσθαι λατῶντα τὰ φωνὴν αὐτῆς μὴ δαμῶν ἡσ ἐγνώσθαι. λέγει δὲ αὐτὸν μάλιστα χημέτων κρείττω γνέσθαι, ὡς καὶ πλὴν κτησῶν αὐτῆς τὰς τὴν ἰδῶ ἀδελφῶν καὶ ἑτέροις καταλιπεῖν καὶ πρὸς μὴδενὸς τῆς ἀπὸ ἑξοσίας, καὶ τοὶ πολλὰ ἀξιοῦσθαι λατῶν χημέτων. αὐτὸν τὸν ἐν ἑφέσῳ λιμὸν καὶ πρὸς ἰδεῖν, καὶ γεροντὰ παύσθαι. καὶ λέοντα δὲ ἰδεῖν, καὶ εἰπεῖν, ὡς ἡ τῷ Ἀμασίδος τῷ Αἰγυπτίων βασιλέως ψυχὴ ἐν τῷ θη-

EGI Philostrati Tyrj de vita Apollonij Tyanci libros octo. Stylo vsus est aperto, gratioso, cōciso, pleno etiam dulcedine, ac cum ex priscis loquendi formis, tum ex recentioribus elegantius laudem quaerit.

Narrat Apollonium ad Indos (quos & Brachmanas nominat) profectum esse, ex quibus pleraque diuinæ eorum sapientiæ didicerit. Profectum item ad Æthiopum sapientes, quos & γυμνοὺς appellat, quod nudi ætatem perpetuo transigant, & ne cæli quidem tempestate atque inclementia vexati amictum induant. Indorum autem sapientes longe ait his antecellere, tum quod Solis radiis propiores, mente sint magis acuta & pura, tum ex eo quoque, quod ætate sint priores.

Ab Apollonio porro eorum nihil omnino gestum refert, quæ fabulosè de ipso narrantur: tantum philosophicam quandam temperatamque eius vitam extollit, qua Pythagoream sectam, cum moribus tum doctrina expresserit. Mortem ipsius obscuram fuisse, & à multis variè narratam scribit, studiosè hoc ipsum Philostrato agente. Etenim & viuentem dicere solitum sapientem oportere fallere omnes, ac latere in vita; id si nequeat, mori saltem latentem debere. Sepulchrum eius nusquam ostendi. Addit & diuitiarum mirificum contemptorem fuisse, vt & suas ipse possessiones germano fratri aliisque sponte concesserit, & à nemine potentiorum pecunias acceperit, quantumvis illi multa merenti obtuderent. Famem Ephesi longè ante prouidisse, & ortam sustulisse. Leone forte viso, dixisse, Amasidis Ægyptiorum Regis ani-

28. ὡς
38. ἐπὶ λεί-
39.

mam
feram
depreho
Menipp
Puellan
in vitar
bi, dur
A
xiffe
in Impo
ro euan
min (fi
poris sp
cet die
lia de
Negat
propter
effectu
dam ia
ac vitz
mox na
Quin p
cis, non
Iam d
surdā, f
nim apu
ventoru
comph
que dis
ternis a
ditant
alia plu
libris oc
opera co
Alia
eandem
tum lect
illud est
Photian
fulmini
tiam
DVici
Philo
uenient
lem nec
enim no
quam co
distinun
tem, pro
adhuc
Eten
39.

mam, pœnas vitæ scelerum dantem, in feram illam commigrasse. Empusam ite deprehendisse, sub persona meretricis Menippi, se amore captam fingentem. Puellam Romæ quidem exspirare visam, in vitam reuocasse. Soluisse compedes sibi, dum in carcere constrictus teneretur. Apud Domitianum Imp. causam dixisse, pro se & Nerua, qui Domitiano in Imperio successit, causaque dicta è foro euanuisse, & ad Demetrium, ac Damian (sic cum iis pacto inito) nullo temporis spatio, sed momento, accessisse, licet dierum aliquot itinere distantes. Talia de ipso Philostratus comminiscitur. Negat tamen pro initiatore habendum, propterea quod eorum operum quædam effecerit, quæ ab illo confecta à quibusdam iactabantur: sed per philosophiam, ac vitæ puritatem, hæc etiam, quæ ipse mox narrauerit, ab illo perfecta fingit. Quin potius exosum Magis, ac veneficis, non verò magicæ arti deditum fuisse. Iam de Indis omnia iste, maximè absurda, fidèque indigna confuit. Dolia enim apud istos statuit, plena imbrium & ventorum, quibus datum sit regionem compluere, in imbrium penuria; iterumque discussis imbribus siccare, dum alternis aquam ventumque è doliis suppeditant. His similia, dementiæ plena, & alia plurima prodigiose confingit. itaque libris octo omnis ab illo vanissimi laboris opera consumitur.

Alia eiusdem excerpta his luculentiora, sed p̄rolixa nimis, adiungere his non constitui ne eandem ferram recipiendo, dis χρὰ μὲν θάνατος esset. ex illis Photianis eclogis varias tantum lectiones & quadam forte supplementa obseruare expediret: in quibus notandum illud est, quod vbi I. lib. c. 13. pag. 23. c. editum est, ὡσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα. apud Photium legitur ἀπὸ οὐρανοῦ θεμ. And. Schotto vertente, Quæ ab ipso proferebantur fulminis instar resonabant. Ceterum censura superiori de stylo Philostrati, quasi δευτέραι φρονιμῶδες, has secundas eiusdem censoris curas subuicere non abs re fuerit.

DVici & varia narrandi ratione vsus est Philostratus, & verbis huic rei conuenientibus, & simili constructione, qualem nemo scribendo inferuit. videntur enim nonnulli incompositè magis dicere quàm compositè. hunc verò scimus doctissimum fuisse, & à recto non aberrantem, propriam constructionis nouitatem adhibuisse: sed quæ antiqui dixerunt ra-

A εἰα εἶη, ὑπέχουσα δίκην τῶν βεβιωμένων. Ἐμπουσαρ ἐλέγξαμ, ἐν ὑποκρίσει ἑταίρας ἐρεῖν Με-
νίππου παρὰ σπουδαίω. Ἐ κέρω ἐν Ρώμῃ, ὅτι τεθναῖαι δοκῶσαμ, ἐπὶ παραφρέσαι τῶν βίω καὶ λύσαι ὁ σέλος ἐν ᾧ δεσμοτηρία, ὄντα δεδεμένον. καὶ ἀπολογήσαμ μὲν πρὸς Δομετιανόν, ὑπὲρ τῆ αὐτῆ καὶ Νερῶα, ὅς μὲν Δομετιανὸν Ρωμαίων ἐβασίλευσεν. ἀφανισθῆναι μὲν τὴν ἀπολογίαμ τὴν δικασθεῖα, καὶ πρὸς Δημήτριον καὶ Δάμω, οὐτῶ ἔστω θεμελιον ἀλλοῖς, πρὸς ἀγνοῦσαι οὐ ἀφ' ἑσθῆ, πρῶτα τῆ καὶ τοὶ ὁδὸν ἡμερῶν πηλὴν* διεσκησῆς. καὶ διεσκησῆς μὲν πρὸς αὐτὸν ἀναπλάτῃ. οὐ μὲν τοῖ γε, ὡς εἶη τελεστής, εἴ τινα διετελέσατο τὸ ἐνοῖος δεσφ. ἀφ' ἡμερῶν ὑπὸ αὐτῶ πεποιθῆς τελεσμάτων Φι-
B λωσοφία ὅτι καὶ βίβη καταρῆτη, καὶ ἀφ' αὐτοῖς ἐφῆσεν, ἐκείνον εἰσάγει δεσφ. πρὸς αὐτῶ. ἀπερῆσεν αὐτῶ ὅτι μᾶλλον μάχης καὶ φαρμάχης μὴ ὅτι γε αὐτὴν τῆ μάχης παρὰ σφρακείαται τέχνη. Περὶ ὅτι τῶν Ἰνδῶν ἔστω τὰ πρῶτα πρὸς ἀπολογίαμ καὶ ἀπιστοῦται ἀφ' ἡμερῶν. πῆτοις γὰρ ἀλλοῖς πλήρης ὁ μῦθος ἔστω ἀνέμων δοῖς, ὑπὸ τῶν χάρων, ἀνομβρίας* ἐπε-
χόσις. ἐξ ἡμῶν τῆ καὶ ἀφ' ἡμερῶν μῦθων ὁ μῦθος ταῖς ἐκ πῆτων ἀνὰ μέγος χορηγίας κυρίως ἐκ-
ῆσεν. πρὸς ἀπλήσια τοῖς ἀνοῖας μετὰ καὶ ἑτέρα πλείστα τερατοῦσα μῦθος. ἐν ὅκτω δὲ λόγοις ἡ πᾶσα αὐτῆ τῆς μεταμορφώσεως ἀποδοῖ κατεπύ-
λωται.

ΟΥτος δὲ ὁ Φιλόστρατος ἀπαγγέλια μὲν καὶ χεῖρη Γλυκεῖα, καὶ ποικιλωτάτη, καὶ λέξεσιν ἐμπαρῆσται φρονιμῶδες τοιαύτη. στωτάξεσιν μὲν τοῖ γε τοιαύταις, οἷα μὲν οὐκ ἄν τις ἄλλος ἐς τὸ συγγραφεῖν τεταγμένος. δοκῶσι γὰρ πᾶς ἀστυταξίας μᾶλλον εἰκέναι, ἢ στωτάξεως ὅτι μὲν μετέχων. ἔστω δὲ ἴσμεν ὁ ἀνὴρ ὡς πολυμαθῆστας ὄν, ἐκ αὐτῶ δευτέραι φρονιμῶδες εἰς τῶν τελεσθῆσται πᾶσι δὲ ἑσθῆσται ἀποδοῖ κατεπύλωται. ἀλλ' ἂν πῶς τῶν δευτέρων ἀποδοῖ κατεπύλωται, τοῖς

ἔστιν εἰς κέρειν ἀπεχρήσατο, πεπερησισμένω
αὐτῶν πλεῖον χρεῖσιν ἐπιδικημύμωρος ἢ οὐδ' εἰς μί-
πτεω, ἀλλὰ τὸ ἠδέος χρεῖσιν. ἔχρεισι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα τῶν λόγων, ὅ ἐπαγωγῶν καὶ ἐπαφροδίτων.

Ἐκ τῆς Σουΐδα περὶ Φιλοστράτου.

Ἰλοστράτος Φιλοστράτου τῆ καὶ Βήρου Λη-
Φμνίου Ἐφισοῦ, ὃ αὐτὸς δούτερος Ἐφισίης.
σοφιστῆσιν ἐν Ἀθῆναις εἶτα ἐν Ῥώμῃ
ὑπὲρ Σεβήρου τῆ βασιλείως καὶ ἕως Φιλίππου, ἔγρα-
ψε μὲν ἑσά, ἑπιτολάς ἔρωτικὰς εἰκόνας ἦτοι ἔκ-
φρασίς ἐν βιβλίοις τέσσαροι· Ἀφελέξης, ἀγίας ἢ
περὶ αὐλοῦ. Ἀπολλωνίος βίον τῆ Τυανέως ἐν βι-
βλίοις ὀκτώ· ἀγροῦν ἠρωϊκῶν. βίος σοφιστῶν ἐν
βιβλίοις τέσσαρον. ἑπιγραμμάτια καὶ ἄλλα πινά.

A rius, iis liberius vsque ad fatietatem vsu-
esse: licitum esse eorum vsu demon-
strans; nec id frustra, sed dulcedinis gra-
tia. huiusmodi enim oratio conciliandi
vim habet & venustatem quandam.

De eodem Philostrato, e Suida.

Philostratus, Philostrati Veri Lemnij So-
phistæ nepos, ipse etiam alter Sophi-
sta. Docuit Athenis, deinde Romæ, sub
Seuero Imperatore, vsque ad Philippum
scripsit declamationes, epistolas amato-
rias, imagines, seu descriptiones, lib. iv.
dissertationes, Capras, siue de fistula: A-
pollonij Tyanci vitam libris octo: forum,
heroicum, vitas Sophistarum quatuor lib.
Epigrammata, & alia quædam.

F E D. MORELLVS LECTORI ΕΠΙΕΙΚΕΙ.

QUONIAM conuiuium istud Philostratum, ad quod inuitatus es, ἕρανος est, aut
ἑρανοικὸν πρᾶ se fert, audis quinam ἑρανοικῶν exiiterint. In primis V. C. I S A A C C R S
C A S A V B O N V S: is identidem à nobis consultus, vbi in hoc Autore dignus vindice
nodus occurreret, ex incertis certis, compositisque consilij, vt Pythius quidam, reddidit;
ἔστι ἐκ Bibliotheca Regia, cuius vigil Carthophylax est, benignè nobis suppeditauit Codices
manu non valde prisca nec ita recente, sed scita ἔστι fida satis exaratos: quorum vnus v i i i.
lib. de Apoll. vita, vltimo tamen μειοῦρω, continebat: alter Sophistarum vitas. Vtriusque
ope quadam loca tibicine egentia fulciuimus: alia praua dixerimus: interdū fugitiuas ali-
quot periodos retraximus. Sed quia est prudentis animi ἔστι verecundi, autore Apuleio, vel
falsa vituperatione grauari; si quis ex primis huius operis paginis, quòd pura sint à varie-
tate lect. segnitiam aut malam fidem eorum qui contulerunt, arguendam putet; sic habeto:
ante quàm prior Cod. Regius ad nos peruenisset, inchoatam fuisse editionē, indeque factum
vt defuerint nonnulla, è quibus præcipua nunc tibi quasi ἐκπεθεσµα rependere quid cun-
ctarer? Sedenim nocuit differre paratis. Pag. i. B. leg. καὶ δ' ἐφ. pag. 3. B. κατὰ τὸ ζωγράφος
ἔσθ. D. ἢ δ' ἔσθ. ἔστι καὶ τοῖς π. 4. B. ἀγροῖδιν. ἔστι μοχ. τὸ ἀφελέξης. C. post αὐτὸ, adde, τὰ δὲ ἐκ
τῆ ἐκείνης ἐπιτολῶν. ἐπ. p. 5. A. ἑπιγραμμάτια τούτων, οὐ. B. οὐ μὲν δδξίως γὰ ἀ. μοχ. ξωθέντι ἐς ἀπ.
C. τῶς τε φ. vt scribendum conieceram. p. 6. B. ἀγροῖση γ. C. ἀφικημύμωρος, ἀ. D. ἐμμετεωρεῖται τ.
p. 8. A. γὰρ οὐδαμῶς ἀ. deliciis nusquam magis diffluunt. p. 9. B. βαρῶν ὑπὲρ τ. paulò post,
τὸ δὲ τῆ π. D. ἢ γῆ αὐτῆ δ. p. 11. B. τὰ Ἐφά. C. καὶ τὰ μ. p. 12. B. δοκεῖ μοι, ἐ. ὠ. ἰ. τ. ἀ. τ. μὴ
περοσδέχεται. Cetera minoris erant momenti. Deinde clariss. vir S T E P H A N V S
T Y R N E B V S Reg. Consiliarius, emendationes ἔστι notas ἰσοφύργις in Εἰκόνας vtriusque Phi-
lostrati è libro parentis sui ἔστι Reip. literariae columinis A D R. T Y R N E B I μακαρίτου se-
dulò collectas, amicè vltroque contulit; has suis quasque locis aptè inserendas curauimus.
En opifer alius R. P. A N D R E A S S C H O T T V S è Societate I E S V Theologus πρόσοφος,
non simpliciter has Epulas symbola beaui; quippe qui ἔστι quasdam in Græca animaduersiones
misit, ἔστι Cod. Græcum Heroïcorum, vita Sophist. Philostr. Iun. Imaginum, ἔστι Calli-
strati Ἐκφ. ἐπίσεων, Veneriis concinnius ἔστι castigatius excusum An. 1550. cum Latina Alem.
Rhinuccini Flor. viii. lib. de Apollon. translationes editione recognita ἔστι notis aucta à G.
Longolio ex edit. Colon. vnde Philostr. ὅτι τῶν ἐκ δρῆσεται, vt alio quoque munere gau-
det, quo grauiß. ἔστι eruditiß. Senator P A V. Ρ Ε Τ Α V I V S concessit, vt Cod. suo scholiis ἔστι
glossis Græcis onerato vteremur, è quibus ἀπολογεῖν τι expeditum fuit. Salue ἔστι plur. vale.